

vil haabe, at Joakim Skovgaard, naar han ser, at Lovforslaget ingenlunde har haft den aggressive Karakter, som han synes at være gaaet ud fra, at det har, ikke vil trække sig tilbage. Paa den anden Side er det vel ikke et fastslaaet Dogme eller hævet over al menneskelig Tvivl, at Joakim Skovgaard med sine utvivlsomt betydelige maleriske Evner netop skulde være den rette til at lede de store Friluftsarbejder, som skal foretages ved Restaureringen af Sonnes Frise. I alt Fald ved vi alle, at der hertil hører Kendskab til en meget udviklet Teknik, og at de lærde er meget uenige, saaledes at for Øjeblikket neppe nogen, som ikke hidtil har beskæftiget sig særlig dermed, kan siges at være en større Autoritet i saa Henseende end en anden.

Det blev nævnt af det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), at i og for sig kunde han meget godt forstaa det uheldige i, at Ledelsen af, hvad der hører til Museets Indhold, og Ledelsen med Hensyn til Bygningen blev skilt i Tilfælde, hvor de hører saa nøje sammen. Det ærede Medlem kunde forstaa, at det kunde være af Interesse at faa tilvejebragt den af Kommunalbestyrelsen attraaede organiske Enhed, men det forekom ham, at Sagen havde faaet en noget for tilspidset Karakter, og som Følge deraf gjaldt det om — saaledes forstod jeg ham — at faa den ind under mildere Former, at faa Sagen til at glide paa en rolig Maade, i alt Fald ikke at faa etableret en Krigstilstand, men at faa banet Vejen for en fredelig Løsning. Da det altsaa fremgaar af de 4 Herrer's Skrivelse, at de saa overordentlig hurtigt, efter at de havde afgivet deres martialsk afvisende Erklæring overfor Kommunalbestyrelsen, fortryder dette og altsaa maa have ændret deres Grundsyn — som jeg sagde før, var der jo ikke noget at forhandle om, hvis de stadig følte sig bundet af Bogstaven i Thorvaldsens Testamente —, aabner der sig jo virkelig ogsaa saadanne fredelige Udsigter. Jeg skal da til syvende og sidst blot sige, at disse Udsigter afskæres paa ingen Maade af det foreliggende Lovforslag, navnlig ikke, efter at man fra alle Parter Side er kommet til en Forstaaelse af, at der i dette Lovforslag ikke ligger og ikke bør ligge andet, end at først, hvis det ved fortsat Forhandling ikke skulde lykkes at skabe en mindelig Ordning, skal man have en Autoritet, som til syvende og sidst skærer Knuden over, som til sidst kan sørge for, at der overhovedet bliver en Ende paa denne Sag.

Ivar Berendsen: Langt fra at det foreliggende Lovforslag skulde være et Led i en Kamp, maa det betragtes som den eneste tilbageværende Mulighed for at faa den staaende Konflikt ordnet ved Forhandling i Fredelighed; det er mit Synspunkt. Naar to Parter i Forening skal røgte en kær Gerning og ikke kan enes om, hvordan den røgtes rigtigt, er der for begge Parter i alle Tilfælde kun Fordel ved, at Striden ikke forlænges. Det kan kun skade Parternes Humør, hvad der maaske er det mindre væsentlige, men desuden ogsaa i høj Grad den Gerning, de skal varetage i Fællesskab, hvad der er særdeles væsentligt. Der er derfor, synes jeg, kun Grund til at rette en Tak til Ministeriet for, at det ikke lader denne Strid forlænge sig og derved tilspidse sig, men at det gør, hvad det kan, for, at ikke Sagens Gennemførelse skal forsinkes. Mod dette kunde der kun tales med nogen Vægt, hvis Lovforslaget gik ud paa at fastslaa en Ordning uden at høre den ene Part, men det er netop det, Lovforslaget ikke gør; det gaar ud paa, at Justitsministeren bemyndiges til at fastsætte en Ordning efter at have hørt begge de interesserede Parter. Vi kommer her til det, som jeg allerede før fremhævede som den egentlige Kærne i Sagen. Bestyrelsen for Thorvaldsens Museum betragter sig i Henhold til et Testaments Ordlyd som berettiget til at afvise Forhandling, og selv om den nu ikke afviser alle Forhandlinger, saa afviser den Forhandling om det Punkt, som Borgerrepræsentationen lægger Vægt paa. Det er det, man ikke kan komme ud over, fordi Bestyrelsen sidder med en formel Ret. Der er da ingen anden Udvej end at tage den formelle Ret fra den, og i samme Øjeblik som denne formelle Ret er taget fra den — og ingen kan nægte, at det er Statsmagtens Ret at gøre det —, kommer nok de to Parter i Forhandling med hinanden, og saa bliver det sikkert ikke nødvendigt, at Ministeren bliver taget som Opmand, saa kommer de med den Fællesindstilling, som ikke kan fremskaffes ad anden Vej.

Det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) var stærkt inde paa, at Nedgangen i Besøget paa Thorvaldsens Museum ikke saa meget skyldtes den Misrøgt, som han for Resten ikke benægtede var til Stede, som en forandret Smagsretning. Jeg vil dertil sige, at jeg tror ikke, de overmaade talrige Udlændinge, som kommer til København, paa Forhaand opfyldte af, hvad Thorvaldsens Museum er for en Perle i